

hető módon ünnepegni a nagy író s emlékezetessé tenni a félszázados ünnepet.

A szomszédos Mezőtúr díszpolgárává tette Jókait, és örvendezve halljuk, hogy a mi előjárásunk is dicséretes érzék tanusítására készül. Hogy milyen alakban nyilvánul majd ez az érzék, még nem tudjuk, de reméljük, hogy méltó lesz Hozzá is, hozzánk is.

E sorok célja csupán annak a gondolatnak és vágyának hangoztatása, hogy ez alkalomból a megemlékezés sorrendjén tegye a hatóság közkeletivé a nagy író díszes nevét nálunk avval az intézkedéssel is, hogy az eddig ugynevezett Csizmadia-utca nevét *Jókai-utcára* változtatja.

Bizonyosan öröme fog ez szolgálni a nevezett utca lakóinak s vigasztalóul is az eddigi alkalmatlan elnevezésért, melynek sem történeti, sem topographiai magyarázatát nem ismerik. Mai napság ugyanis ez utcában talán alig is akad csizmadia, ellenben a Jókai műveinek nem egy buzgó olvasója lakik benne, a ki szívesen és tisztelettel gondol mindenkör e névre, holott a különben szintén igen tiszteletre méltó csizmadia-mesterség fogalmához, aligha fűz lelkében valami eszményibb képzetel.

Egy Csizmadia-utcabeli lakos.

*

E közérdekű cikk téves információ alapult részére, nem mulaszthatjuk el észrevételeinket megtenni: Ugyanis nemcsak a szomszédos Mezőtúr, de — mint öömmel jelezhetjük — előjárásunk is, már a szerdai közgyűlésen *egyhangu lelkeseléssel elhatározta, hogy a jubiláris máj egy 200 frtos díszpóldá-*

nyát meyrendeli és Jókait Szarvas díszpolgárává választandja.

Bar cikkirónak azon nemes lelkű indítványát, hogy az említett Csizmadia-utca *Jókai-utca* nevet nyerjen, — mi is lélekből osztjuk.

Néhány igaz szó.

Az orvosi tudomány talán soha nem volt kivált a laikusok részéről annyira tárgya az élénk érdeklődésnek, mint napjainkban. Mert épen az újabb időben egyrészt eddig ismeretlen és félelmetes betegségek kezdenek irtóháborút az emberiség soraiban másrészt pedig a technikai tudományok tökéletesedésével, egyes specialista-orvosok olyan felfedezéseket tesznek, a melyenkről a közelmúlt emberei sem álmodtak.

Az első állítás igazolására elég legyen csak a kolera, difteritisz, influenza, tüdővész pusztítására utalni; a másodiknál pedig Koch híres baktóorológiai elmélete, ennek folytán a kolera megismerése, majd a difteritisz elleni új gyógyszerek, s újabb a legborzasztóbb betegség, a tüdővész gyógyítása körül tapasztalható nagy haladást felemlíteni.

Igazán, nagy jóltevője az emberiségnek aki arra szánja életét, hogy az emberiséget tizedelő veszedelmes betegségek gyógyítására vállalkozik, kivált, ha új felfedezéseket és fényes sikereket tud felmutatni. Kétségtelen hogy a tüdővész ma is azok közé a betegségek közé tartozik, a melyeket a gyógyíthatatlanok sorában ismer a nagy közönség s az is bizonyos, hogy ma minden hetedik ember tüdőbajban hal el. Csak természetes tehát, hogy elsőrangú emberiségi érdek a tüdővész gyógyszerének felfedezése. És bizonyára nagy lesz az öröm a betegek között ha jelezhetjük, hogy Budapesten van már egy híres specialista-orvos, Dr. Lőrincy Ferenc (lak. Zöldfa utca 43), aki olyan gyógymódot fedezett fel, a mely az eddig észlelt fényes sikerek után ítélve, biztosan kigyógyítja a tüdővészből. A szakkörök is élénken érdeklődnek felfedezése iránt, mert ezt

a gyógymódot ma még csak ő ismeri és azon sikertelen kísérletek után, a melyekkel eddig az orvosok csakugyan nem voltak képesek a tüdővészt meggyógyítani, örömi lehet, hogy végre valahára akadt egy szakember, aki ezzel a borzasztó betegséggel el tud banni.

Nem akarom itt az egész gyógymódot leírni, de nem mulaszthatom el, hogy kivált a mostani esős és a tüdőbetegekre legvégezetesebb őszi időjárás idején fel ne hívjam a közfigyelmet erre a találmányra. Lényege tulajdonképen az, hogy a legmagasabb tüdőveszes lázat is meg tudja szüntetni 5—8 nap alatt, még pedig a szer belégzése által, tehát úgy, hogy a beteg gyomra nem rontatik el. Már pedig azt tudja minden orvos, hogy aki a tüdőveszes beteg lázat meg tudja szüntetni, az tudja gyógyítani a tüdővészt. Boldogult Wagner professzor is egyre hirdette egyetemi előadásain: „Barátaim, aki a tüdőveszes lázt megszünteti, meggyógyítja a leghevesebb phthisist is!” Ezt tudja megselekedni Dr. Lőrincy, tehát azt, amit híres professzorok évszázadok óta nem tudtak kieszelni.

Ha azután a láz megszűnt, a kóros anyagok eltávoznak a tüdőből, az étvágy páratlanul jó, s a beteg néhány hó alatt egészen lesz.

Korszakot fog alkotni ez a felfedezés és méltó mindnyájunk érdeklődésére és becsülésére.

Különben nevezett orvos emellett olyan tüdővész elleni oltásokat is végez most, a milyent Magyarországon ma egy orvos se tud. Ezek az oltások a fejlődésben levő gümőt megölik, azt pedig, a kinek esetleg hajlama volna a tüdőgümő-korra: mentesítik tőle.

Annyi bizonyos, hogy nagy dicsőség lenne a magyar orvosi karra és nagy áldás az emberiségre, ha ez az új gyógymód minél előbb kitörülne a tüdővészt a gyógyíthatatlan betegségek közül. És alapos a szakkörök reménye, hogy ez idő már nem lehet messze. Még egyszer felhívjuk hát a figyelmet Dr. Lőrincy nagyszerű felfedezésére.

Dr.

lanya. Megtörik, mire célhoz érne . . . Egy önfeléd pillanatomban nem gondolkoztam. . .

Akkor aztán megessett, hogy . . . Ejh! de hisz ön legjobban tudja. Akkor még azt hittem, hogy véralkatom meg fog változni. Akkor még reményeit, vágyait is betölteni hittem. A tompulni kezdő elme mellett a mulékony porhüvely is roskadozni kezd. Vége!

Laura a beszéd alatt fölemelkedett. Meredten a levegőbe bámult, majd mint a kigyó szivta Jenő ajkát, ennek nyakába kapaszkodván, mint a telhetetlen, a százkaru polyp.

— Nem, nem, maga nem fog elhagyni.

Es egy hosszú, önjöngő beszédbe kezdett, melynek végén már csak hörgött.

III.

Jenő jól sejtett. A tiz havi féktelen tobzódás döntötte ágyba. Ő ápolta. Mikor néha-néha kezébe vette Laura fényképét, meg a sok mindenről beszélő tükröt, fanyar mosolyra fakadt. Nevetni nem birt, mert ilyenkor hörgő melle iszonyatosan fájt.

— Ne fárasztja magát, — szólt Laurának.

Laura nem tágitott. Egyszer Laura az előszobában megostromolta az orvost:

— Meddig élhet Jenő, doktor ur?

— Három napig.

— Tovább nem?

— Nem!

. . . A beteg nyugtalankodott.

— Laura!

— Nos?

— Ugy-e maga még szeret?

Az asszony átkarolta Jenő nyakát. Pedig a sorvadó férfi undorral töltötte el.

— Hogy ne szeretném, édes. . .

Lehajolt a beteghez, aki egy erős hörgés után kilohelte utolsó életössztűnét. Csak a szeme maradt nyitva. . . Moloch isten orgiát ül. . .

HRABOVÁZKY LAJOS.

Mire is jó a polgári házasság.

Ködös novemberi reggel volt, mikor Jobbláb Jeremiásné született. Nyelvész Arabella urnó öngyásága ballábbal kelt föl az ágyból s ezen tényével arra indította Jeremiás urat, a férjét, hogy mélyebben

huzza be fejét a takaró alá. Be is huzta, mert négy évi házasság alatt megismerte a kedves életpárját, hogy ő nagysága kedves nyelvecskéjének átlagos gyorsaságához képest az a gőzörre alkalmazandó kereplő, melyet egyébként csak a jövőszázadban fogunk föltalálni, 22 p. és 33 mp.-cel késik.

Ebből a cáfolhatatlan matematika pontossággal megállapított eredményből nyilvánvaló dolog, hogy Jeremiás nem esett a feje lágyára. Mikor Jeremiás ezt a számítást előző este a régi, vig cimborák hosszú asztalánál megtette, a megcsontosodott agglegények kitörő hahotájába belezugott egy érees hang:

— Fink! Ezt a felfedezést megünnepeljük. Reggelig senki se megy haza, még Jeremiás som, akinek így hamarabb nyílik alkalmi számításainak helyességéről újra meggyőződni.

Egyszerre siralmassá vált az ünnepelt férfi mosolygó ábrázata. Szabódott. Menekülni akart. Nem azért, mintha nem tett volna régi legénysége aranykorszákaiba visszaszó lelkének a kilatásba helye-

M i u j s á g ?

— **Képviselői közgyűlés** tartott nov. 28-án, mely közgyűlésen a múlt ülés jegyzőkönyve felolvastatván: Kis Mihály erősen megtámadta azon indokból, hogy a méhészegyletnek a házbér elengedés megszáraztatott; miért is ezen kérvény már egy ízben elutasítottatott erősen érvelt e határozat ellen, illetlen és sértő kifejezéseket tett, melyre Dr. Havjár Gyula reflektált oly képen, hogy a határozat helyesléssel fogadtatott. De Kis részéről: ha tudta volna, hogy meglehet felebbezni, megfellebbezte volna e határozatot. — A jegyzőkönyv hitelesítetvén. Dancs Béla első jegyző a gyűlés tárgysorán előterjeszti a Jókai-jubileumi bizottság megkeresését, melyből kifolyólag a képviselőt egyhangú lelkesedéssel elhatározta, hogy a jubilaris mű egy 200 frtos diszplédányát megrendeli és Jókait Szarvas diszplégárává választandja, melyre nézve a diszplégári oklevél szerkesztésére az első jegyző és Benka Gyula igazg.-tanár kértettek fel azzal, hogy ezen szöveg idejekorán általuk bemutatandó. — Fuksz Ede városi főorvos jelentését. E jelentés szerint az orvos-rendőri vizsgálatok szokottan eszközöltettek és mindenütt kellő rend találtatott; a közegészségügy jó. Tudomásul vétetett. — Bíró Imre beadványát, melyben lakáspénzt kér számára megszavaztatni. A tanács tekintetbe véve azt, hogy a biztosnak a központban kell lakni, itt a lakásbérösszeg nagyobb, 50 frttal ajánlotta fizetését felemeltetni. Hosszabb vita után 25 szavazattal 6 ellenében elhatározatott, hogy nevezett rendőrbiztosnak hűszolgálatáért a jövő évre 50 frt jutalomdíj adatik. — Következett a tanács előterjesztése. A kellőleg indokolt tulkiadások előterjesztése után felolvasatott a tanács javaslata, mely pótköltségvetés készítését ajánlja. A közgyűlés az előjárói jelentést többek hozzá szólása mellett jóváhagyólag tudomásul vette s a meggyéhez felterjesztetni rendelte. — Első jegyző a költségvetés tullepésének előterjesztésével egyetemben felhozta, hogy az iroda körüli

napi díjak tételénél még mintegy 400 frtnyi tulkiadás merül fel, mivel az adóügyi osztálynál a teendők halmaza miatt szükségessé válik az éjjeli munka behozatala. Golián Soma teljesen indokolta a munka nagyságát s erre nézve a rövid terminust. Ezen indokolás után a behozott vaskos összeírásokat és lajstromokat — mik feldolgozandók lesznek — felmutatta a képviselőnek. A közgyűlés az éjjeli munkát jóváhagyta. Az utolsó tárgy a közbiztonság kibővítése céljából 1893. évre előirányzott, de az építkezés elmaradása miatt fel nem használt 300 frt átvitele az 1894. évre, egyhangulag eltogadtatván a közgyűlés befejezést nyert.

— **A kaszinói társas estély** mint értesültünk, szépen sikerült. Számra nézve ugyan nem sokan jelentek meg az estélyen, de a jelen voltak kedélyesen töltöték el az időt reggeli 5 óráig. Ott voltak aszszonyaink közül: Fuksz Edéné, Havjár Gyuláné, Kollár Lajosné, Kutlik Endréné, Liska Jánosné, özv. Nyácsik Sománé, Ponyiczky Jánosné, Réthy Sándorné, Salacz Oszkárné, Sárkány Jenőné, Thury Endréné. Leányaink közül: Fuksz Gizella, Lágyi Anna, Mihálf Melanie, Ponyiczky Etel, Réthy Ilona és Zlinszky Rózsika. A második kaszinói társas estély — mint halljuk — a karácsonyutáni héten lesz.

— **Deutsch Arthúr** városi mérnök, a „Szarvasi Lapok“ felelős szerkesztője, megromlott egészsége miatt, jelzett lap szerkesztőségétől végleg megvált.

— **Táncvigalom.** Az izr. hitközség folyó hó 9-én a szegény gyermekek felruházására zártkörű táncvigalmat rendez.

— **A regaleügy.** A Budapestre felutazott közbirt. elnök távirati értesítése szerint, a föllebezési ügyiratok még Gyulán vannak, azonban a gyengélkedő belügyminiszter nyilatkozata szerint, az ügy elintézése a legrövidebb idő alatt várható, úgy hogy a pénzkiosztás a birtoki főkönyv kijavítása után eszközölhető leend. — Ezen értesítés szolgálhat az újból felzaklatott kedélyek megnyugtatóására.

— **Kondoros község**, képviselőtes-

tülete jövő hó 5-én délelőtt 9 órakor rendkívüli közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1.) A piachelypénzbeszedési log bérletre vonatkozólag Nov 30-ig beérkező ajánlatok felett határozat hozatala. 2.) A fogyasztási és italmérési adó biztosításának tárgyalása 3.) Az ötödik italmérési jogra nézve a kir. pénzügyigazgatóság által Nagy Sándor kérvénye folytán intézett felhívása felett intézkedés tétele. 4.) Állandó kéményseprő fizetésének megállapítása tárgyába határozathozatala. 5.) Építkezésekhez szükséges földterületek használatára nézve szabály rendelet alkotása.

— **Iparhatósági megbizottak** választása f. évi dec. 9-én d. u. 3 órakor fog a városházán megejtetni.

— **Megyei jóváhagyás.** A községnek azon határozata, hogy a város minden regalejog után 90 frtot fizet, a megyei közgyűlés jóváhagyta, mely határozat dec. 15-éig a városháza tanácsstermében közszemlére van kitéve.

— **Magyarosodásunk.** Örömmel jelezhetjük, hogy jövő évben tót egyházunk édes hazánk nyelvét, a magyart fogja igénybe venni s az isteni tiszteletek váltakozva: egyik vasárnap magyar, másik vasárnap pedig tót nyelven fog tartatni. Hát nem magyarosodik Szarvas!?

— **Apróság utcai világitásunkról.** Pénteken estve három ur ember haladt végig a Belicey-utcán, miközben egyik közülük így fakadt ki:

— De komisz világitás ez! — tapogatózva a sötétségben.

— Tájber nem tehet arról, hogy ilyen rossz világitás van, — felel rá a másik.

— Már akárki is az oka; de csak Tájbernek marad meg a — petroleum! — veté oda az első ur, ki most már megnyugodott sanyaru utcai világitásunkban, mint az a harmadik ur, ki — hallgatott.

— **Változás a postán.** Duhaj Pál a 25 éven át állami szolgálatban volt levélhordó, ki ez időn át annyi szerelmes levelet hordott ki és annyi levelező-lapot olvasott át, nyugalomba vonult, helyére Deutschenmidt János lett alkalmazva.

zett parázs-muri, hanem tisztában volt számitásának pontosságával.

Nem menekülhetett.

Összecsengtek a poharak. A cigány nótát húzott, a „zöld levelű piros retek“ről s Jeremiás ur nemsokára azt is elfeledte, hogy már nem legény. Mire magukra maradtak a vendéglőben, Jeremiásnál olyan magas fokra hágott a hangulat, hogy egyáltalán nem is akart hazamenni.

Hanem hát hajnal felé elaludt s csak akkor kezdett ébredni, mikor ballábbal költ felesége, — aki a benyakalt tetemőit a cimboráktól átvette s nyugalomra helyezte, — költögetni kezdte:

— Jeremiás, kelj föl, beszélni akarok veled!

Jeremiás horkolni kezdett. Az asszony ingerültsége fokozódott s tele tüdővel rivált rá:

— Ne játszd komédiát vén lump, korcsmahős, mondd, miért nem a magad lábán és miért nem idejében jöttél haza? Leitted magadat megint!

Mire a pergő nyelvű menyecske itt lölekvetyéltre szünetet tartott, Jeremiás

urnak volt ideje az egyik szemét kinyitni, egyet ásítani s gyorsan elhatározni, hogy most mindjárt gorombáskodni fog az aszszonnyal.

— Készen vagy?

— Micsoda hang ez?

— Azt kérdeztem, készen vagy-e már a szemrehányásokkal — ismétlé erőlyesen Jeremiás.

— Nem.

— No hát akkor elég! Folytathatod, ha felkelek, de most nyugalomra van szükségem!

— De ember...

— Hallgass! A folytatásra nem vagyok kíváncsi. Különben, ha forcirozod, ird le, majd ha fölébredék — olvasom.

— Borzasztó... Az én szemrehányásaim jogosultak és nem olvasmányok.

— Szeretném, ha minél ritkábban megjelenő folyóiratban közölnéd, a melyre nem fizetnek elő.

Az asszony fegyvert fogott, elővette a zsebkendőjét, a hencserre vetette magát és keserves zokogásba kezdett.

Aminthogy igaz, mikép Jeremiás nem

esett a feje lágyára, szent az is, hogy nem volt kőből a szive. Engesztelőleg fordult tehát a siró asszonyhoz.

— Ne sirj, no édesem, ugyan mire való...

Fel is ugrott, meg is cirógatta az aszszonyt, de az nem engedett, tovább zokogott s fildokolva tördelé:

— Haszontalan vagy. Elhanyagolsz.

— Fontos ügyekben voltam a kaszinóban.

— Tudom ittál, kártyáztál és vesztettél.

— Nem, bor mellett vitatkoztam s hogy kelleténél talán többet ittam, annak is csak hazafiu erényem az oka.

— Hogy, hogy?

— Nagyon egyszerűen, szóba került a polgári házasság és...

— Ah! a polgári házasság?

— Igen és én mellette érveltem.

— Merészelted volna? Illik az egy feleséges emberhez?

— Hozzám igen, mert még egyszer egybe akarok kelni — veled.

— No ezt mindjárt előre bocsáthattad

— **Háztulajdonosaink figyelmebe!** Szigorúan meghagyatik a háztulajdonosoknak, hogy — a keletlen idő beálltával — a járdákat a sártól, szigoru büntetés terhe alatt, mindenkor tisztán tartásák!

— **A szarvasi méhészet-egyesület** nov. 27-én megtartott választmányi ülésén elhatározottat a december 9-ikére egybehívandó közgyűlés, melyen az osztalékok kiosztatnak a t. részvényeseknek.

— **Jegyző választás Öcsödön.** Öcsöd község III. jegyzőjének Golián Lajos oklevelés jegyző választott meg egyhangulag, ki mint helyettes odaadó munkásságával nyerte meg, a képviselő-testület bizalmát.

— **Esküvő.** Pintér Pál községi bíró fia István esküdött örök hűséget múlt hó 28-án a b.-sz.-andrás evang. ref. templomban Hangyás István kedves leányának, Mariskának. Az esküvőt az Olvasóegyletben népes nászünnepély követte.

— **A városi előljárási kérvényt** nyújtott be a kereskedelemügyi miniszterhez a szarvas-mezőhegyesi vasut mentén lévő 5-ik számú úrháznál személyek felvételére való megállók hely be rendezése iránt.

— **Ehalt községi képviselő.** Daróczi Ferenc községi képviselő és presbiter f. é. nov. 29-én meghalt Öcsödön.

— **Itt a tél!** A magyar Pernasszus összes bérlői Vajda Jánostól le egészen Dura Matéig pár nap óta azon törnek a fejüket, miképpen lehetne a tél beköszöntét a t. c. publikumnak valamelyes formában beadni. Apolló e díszes céhánek egy realismusban nyakig uszó tagja most olyan megoldást javasol, mely Helikon konfratereit, aligha fel nem menti a további fejtöréstől. A realismus nagy férfja ugyanis azt ajánlja, hogy Téli apó biztos eljövetelet se az „első hó“, se a „metsző szél“, se a „kandalló melegé“hez ne tessék kötni, hanem a — *rendőri híreket* tessék elolvasni e lapokban. Nincs annál csálhatatlanabb jele a tél bekövetkeztének, még a meteorologiai hivatal legfagyosabb jelentése subick ahhoz képest,

volna — mondá engesztolódva az asszony s megcirógatta Jeremiás arcát.

— Te pedig ezt patália nélkül is gondolhattad volna, mert már-már osztani kezdtem az ellentábor véleményét, hogy az egyházi és polgári házasság egyaránt szomorú következménye egy végzetes pillanatnak.

— De most már nem osztod, ugy-e édes?

— Nem, de félek tőle, hogy ha még egyszer ivással, kártyázással és hanyagsággal vádolsz, ellensége leszek a polgári házasságnak csak azért, nehogy eszembe jusson veled még egyszer — *összekelni*.

— Sohasem vádolkok többé lelkem, Jeremiáskám. Csókolj meg, legyen közöttünk szent a béke s azután aludt ki a vita fáradalmait. Addig én majd gondolkodom az új házasságról és az új mézes hetekről.

Egy cuppanás után Jobbláb Jeremiás meg volt mentve s elhatározta, hogy a polgári házasságról szóló törvényjavaslatért a legközelebbi városatyá választáson reá fog szavazni a szabadelvű párt jelöltjére.

Az asszonnyal pedig megcselt, hogy hallgat. Mindennek a csodálatos metamorfózis a polgári házasság az oka. Vass G.

mikor érzékeny szavakkal van leírva, mint emelték el a kávéházból a — téli kabátot.

— **Hid rombolás lesz** Öcsödön a 13 sz. Körös-átvágáson, melynek helyettesítésére megérkezett a komp, addig is míg a díszes új hid felválthatja.

— **Az iparos-segédék kereseti adója.** A pénzügyminiszter, az eddigi vizsgálás és az iparosokra terhes helyzetet megszüntetendő, körrendeletet intézett az összes adófelügyelőségekhez, hogy ezentul az iparos-segédék kereset-adójával ne a segéd-tartó iparosok, hanem maguk a segédék rovasanak meg s hogy az adóért a felelősség az önálló iparost csak az esetben sújtsa, ha az a segéden be nem hajtható s ez esetben is e kirótt adó ne azon iparoson vételessék meg, akinél az összeírás találta a segédet, hanem azon a mesteren, akinél az adó esedékessé válásakor az illető segéd ép munkában áll. Bár ez a rendelet is sokat könnyít az eddigi visszás és az önálló iparosokra terhes helyzetet, a fővárosi összes ipar-testületek és társulatok újabb értekezleten abban állapodtak meg, hogy felterjesztéssel élnek a pénzügyminiszterhez, amelyben azt fogják kérni, hogy az iparosok a segédék kereseti adójáért való felelősség alól teljesen mentessenek fel s az adót az állam ezután közvetlenül az iparos-segédékeken vegye meg és hajtsa be.

— **Műkedvelői előadás.** A mező-turi fiatalság karácsony második napján műkedvelői előadást szándékozik rendezni Fűredi Lajos gymnásiumi tanár siremlőke javára.

— **Vásár a közelben** Békés-Csabán folyó évi december hó 8-tól 10-ig tart a téli országos vásár.

— **A mi suszterunk nyelve.** Mondjam-e meg a nevét? A tisztelt olvasó úgy is rá fog ismerni, mikor jelzem, hogy a mi suszterunk bordái között a leglágyabb csirizhez hasonló sziv dobog. De néha az atyai intelem kitör és a hátramoszditójának, Jancsinak a hátát igényli. Sőt néha a fejét is üti, hogy meg ne sántuljon. De bármily kemény a Jancsi koponyája az sem állotta örökké a munkára buzdítást és egyszer csak beszakadt. Sirva ment a héten a rendőrségre fájdalomdíjat követelni. Becitálták a majsz'ramot is.

— Mit szól a Jancsi vádjára majszter ur?

— Hát, kérem ezen ifju börgyakornok testi esontozatát nem rossz indulatú célszattal indítványoztam hátrányba, mivel én testi domborzatára akartam utalványozni ama súlyos következményü süjtást, de ő lehajolván hústömör domborzata helyett vékony esontvázállapotban levő koponyáját hoztam szét-törési helyzetbe. — Bármily ékes hangon adta elő a mi derék suszterunk „a kis bajt“, pénzbírságra ítélték, meg néhány napra, arra a felszólításra, hogy felebbez-e, így felelt:

— Tiszta sor! Feljebbvezési rekapitulációm néhány szóban kifejezve ez: Tulott-sági szigort látok fennforogni a hitvány börgyakornoki koponyáért.

— **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben privátmegrendelőknél közvetlenül szállít: fekete fehér és színes selyemszöveteket méterenként 45 krtól 11 ft 65 krig**

postabér és vámmontesen, sima, csikos, koczkázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek, Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra kros bélyeg ragasztandó.

A hétről.

(Fővárosi levél.)

Itt az influenza! Kolera-asszonyosság alig tette ki a lábát, im megjelent köztünk Influenza-asszonyosság. Minden harmadik ember náthás, a mi ködös és hideg november idején máskor is megeseit, csak hogy ezelőtt a náthát még náthának neveztük, ma már influenzának. Hanem hát az igazi influenza olyan nátha, melyről még Mark Twainnek is aligha lenne kedve humorizálni, főként ha végig szenvedné a gyötrelmeit. Aztán az influenza halálos természetű s meg részketve gondolunk a három év előtti téltre, a mikor sorban haltak el erős emberek az influenzában. Az idén ez a kelletlen orosz vendég csak ijesztget még s nem lépett föltulságosan komoly formájában. De rémhrek jönnek messze földről. A hesszeni hercegségben, melyről eddig azt hittük, hogy összesen sincs több tízezer lakójánál, éppen tízezeren szenvednek influenzában. Sőt, hogy oly nagyon messze ne menjünk, Pozsonyban is ötezer beteget számlál össze az influenza-statisztika.

Nem is csuda, ha ebben az influenzás világban minden beteg. Kormányválságok ütnek ki mindenfelé. Párisban, Rómában, Madridban, Bukaresztben. Veszedelemes közelség. De nálunk most „minden csöndes“. Azaz, hogy csak úgy látszik. Szabadkán meg volt a katolikus nagygyűlés, mely megüzente a háborút a polgári házasságnak, a recepczióknak s mindennek, mit e szóval lehet nevezni: szabadelvűség. És lesznek még nagy és kis gyűlések, mind a liberalizmus ellen török. Am azt hiszem, hogy nagy és kis gyűlések megkéstek. A liberalizmus ügye — ma már nemzeti ügy, a nemzet becsületbéli kérdése. A liberális reformoknak óriási többsége van a képviselőházban. Lesz ellene is minden pártból, de ez csak töredékszámba megy. Föltéve természetesen, hogy a polgári házasságról szóló törvényjavaslat igazi szabadelvű alkotás. A t. Ház a hét végére körülbelől kész a költségvetéssel, aztán egész lélekkel hozzá láthat a nagy, korszakalkotó munkához. S hogy a képviselők már izgatottan várják ezt a munkát, kitűnt az idej költségvetés tárgyalásából is, melynek rövidebb és unalmasabb budgedvitánk még nem volt. Rövid és unalmas. Ez ellenmondásnak tetszik, de hát úgy volt. Mindössze a kultuszvita volt egy kissé elevenebb. Mint ha kárpótolni akarták volna az elárvult közoktatást az öt utolsó esztendő mellőzéseért, a mikor folyton az elkeresztelések felett vitatkoztak a közoktatás belyett. Jónas otte meg a cethal s nem a cethal Jónást, mint a boldogult emlékü Grünwald Béla mondotta egy ilyen meddő vitán.

Tollamra jött Grünwald Béla s nem tehetem, hogy egy pillanatra meg ne állapodjak mellette. Lépp ma láttam komoly, szép arcát a műcsarnok most megnyílt kép-

tárlatán, s eszembe jut, hogy Grünwald volt, az, ki az első elkeresztelési vitánál fölállott s mondott egy hatalmas liberális beszédet megjelölve azokat a reformokat, melyek ma törvényjavaslatok alakjában a Ház asztalán fekszenek, a melyek nélkül a nemzeti, liberális magyar állam kiépítése el nem képzelhető. És jött utána Apponyi gróf s mintegy a Grünwald beszédének hatása alatt kifejtette a liberális egyházpolitika programját a képviselőház tapsai közt. Grünwald beszéde — hattudal volt. Apponyi beszédére kint a folyóson azt jegyezte meg kesernyösen Tisza Kálmán: a barát levetette a csuhát. Ma már minden művelt ember tudja, hogy mily ártatlanul gyanúsították Apponyit ultramontánussággal, s hogy mikor veszedelemben látta az országot az egyre jobban szeszekuszálódó egyházi kérdések következtében, ő mutatta meg, ő és Grünwald, a kibontakozás útját és eszközeit.

A szabadelvű reformtörekvések valókká válnak remélhetőleg, de Grünwald Béla ennek dicsőségét nem fogja élvezni, s vajjon hányan lesznek, a kik az ő hattudalára vissza fognak emlékezni? . . . Bizonyára legkevesebben azok, a kik kényszerűségből, az áramlattól elsodorva csaptak fel a szabadelvűség katonáinak.

E hétnek története különben nem föltötte érdekes. A mi szenzáció: az is a vidékről jö. Egy jogászyerek lelővi özvegy-asszony imádoztját s hozzá még törét is kétszer belédöfi a halállal vívódó asszonykába, azután meg önmagába döfi a tört marokolatig. S történik ez a szenzációs dráma egy kis városka utcáján három halálra rémült leány előtt. Ifju és asszony vérbe fagyva, holtan fekszenek az utran. Nem lehettek egymásé az életben, egyesülnek a halálban, gyászba borítván két családot s könnyet sajtolva érzékeny szivü emberek szeméből. Ime a modern kor egyik fia ez. A másik (s ez már budapesti), a ki harmincezer forintot sikkaszt el a bankjától, a hol alkalma zva van, s a pénzt elrejtí, hogy ha majd leszolgálta az öt évet a fegyházban, urasan élje világát. A harmadik (s ez is budapesti) a ki váltókat hamisít özvegy anyja nevére és az anya, ki Isten tudja hány éjet virrasztott át már keserves könnyhullatások között fia javithatatlanságán: átszolgáltatja fiát a bíróságnak; büntessétek meg!

Három ifju története e hétről. Egy kis rajza a századvégi ifjuság erkölcesinek ennek a három ifjunak a története. Szegény szülők! Tietek minden jó ember részvéte, ha ugyan ilyen fájdalmat enybitethetne emberi részvét!

Elég, elég e hét történetéből ennyi!
Székely Huszár.

CSARNOK.

Harmatozzatok, egek . . .

— Elhatalmi Dec. 3-za, advend első vasárnapja. —

*Elgondolom, ama négyezer ezer évet.
Mielőtt egy Szűztől az Ige testlé lett;
Kideg, meddő korszak, gonoszsággal telve,
Az eredeti bűn dikkával megverve,
— Oh, hisz ismeretlen vald, még szeretet:
„Harmatozzatok, egek!”*

*A jogot az erő mérte kivont karddal,
Vénusz szobra előtt felharsant a kar-dal,
A szűzek pallidját rideg kéz szaggatja,
Kéjtelgés a világ esztelen célzatja,
— Az aranyért reszketnek ifjak és öregek:
„Harmatozzatok, egek!”*

*Népiertő katonák jérták be a földet,
Raboltak, dözsöltek, bujálkodtak, öltek,
A zsarnokokat, kik a népet zsarolták,
A bálvány-istenek rendjébe sorolták,
És imádták őket a botor emberek:
„Harmatozzatok, egek!”*

*Ösvény volt az élet, mely moesárba vezet,
A semmibe nyílt kapu a bölcsélet,
Hajó, mely fekete vitorlákkal evez,
Sivatag, a melyben forrás nem csörgedez,
— A szív reményvesztett, kábultak a fejek:
„Harmatozzatok, egek!”*

*Nagy beteg fekvők a fölönn félholtan,
Sebekkel borítva, magára hagyottan,
Maga erejéből nem bír állni talpra,
Hogyha csak egy Isten nem könyörül rajta,
— Az össz emberiség vala a nagy hétég:
„Harmatozzatok, egek!”*

*Ime Augustus csásár parancsot ad,
Hogy irassék össze mind az egész világ . . .
Mária és József, ki jegyese vala,
Télvisznek idején utra keltek vala . . .
— Ide Bethlehembe forduljon szivetek! . . .
„Harmatozzatok, egek!”*

Kontsi Béla.

Szerkesztői üzenetek.

— R. F. BÉST. Köszönjük. Gyakrabban óhajtanók látni munkatársaink díszes táborában.

— P. M. ÖCSÖD. Köszönet az előző-kény munkásságért. A szép dolgozatot alkalom adtán hozzuk!

— M—R M—LY ÖCSÖD. Szívesen vesszünk jó közleményeket, sőt köszönetet is mondunk érte; de „Csalódás” verselményére — mérget vehet!

Vasuti menetrend.

Érvényes 1893. május 1-től kezdve.

Szarvas-Mezőtúr			
7415. v.	7411. v.	7413. v.	
Szarvas indul: 3:45 éjjel	9:33 d. u.	1:55 d. u.	
Mező-Túr érk:	4:35 "	10:19 "	2:41 "
Mezőtúr-Szarvas,			
7416. v.	7412. v.	7414. v.	
Mező-Túr indul: 7:47 d. e.	12:35 d. u.	4:58 d. u.	
Szarvas érk:	8:33 "	1:21 "	5:44 "
Arad-Budapest.			
601. gy.	603. sz.	605. sz.	
Arad indul: 8:20 d. e.	1:25 d. e.	9:45 este	
Csaba érk:	9:20 "	12:58 d. u.	11:30 "
" indul:	9:25 "	1:28 d. u.	11:45 éjjel
Mező-Túr érk:	10:20 "	2:51 "	1:29 "
" indul:	10:30 "	2:59 "	1:38 "
Szolnok érk:	11:15 "	4:05 "	2:45 "
" indul:	11:22 "	4:20 "	3:00 "
Budapest érk:	1:20 d. u.	7:25 este	6:30 reggel
Budapest-Arad.			
602. gy.	604. sz.	606. sz.	
Budapest indul: 1:55 d. u.	10:00 este d. e.	1:8	
Szolnok érk:	3:53 "	11:04 "	1:07 éjjel
" indul:	4:02 "	11:14 "	1:37 "
Mező-Túr érk:	4:47 "	12:18 "	2:46 "
" indul:	4:48 "	12:25 "	2:49 "

Csaba	érk:	5:52 "	1:53 "	4:17 "
"	ind:	5:57 "	1:13 "	4:37 "
Arad	érk:	6:57 este	3:50 "	6:60 reggel.

(Érvényes 1893. november 25-től.)

Szarvas-Mezőh-gyes.

Szarvas	ind. regg-I	4.0 p.	d. u.	1:43 p.
Csaba-csüd	" "	4:34 p.	—	—
Kis-Szénás	" "	5:08 p.	d. u.	2:45 p.
N-Szénás	" "	5:44 p.	d. u.	3:25 p.
Oroszáza	" "	6:27 p.	d. u.	4:13 p.
Kardoskut	" "	6:52 p.	d. u.	4:38 p.
Tót-Komlós	" "	7:25 p.	d. u.	5:11 p.
Ambrózfalva	" "	7:39 p.	d. u.	5:25 p.
Pitvaros	" "	7:57 p.	d. u.	5:54 p.
Mezőhegyesre	érk.	" "	8:11 p.	d. u. 6:08 p.

Mezőhegyes-Szarvas.

Mezőhegyes	ind. délelőtt	9:34 p.	este	7:05 p.
Pitvaros	" "	9:54 p.	este	7:24 p.
Ambrózfalva	" "	10:07 p.	este	7:37 p.
Tót-Komlós	" "	10:30 p.	este	8.— p.
Kardoskut	" "	10:56 p.	este	8:28 p.
Oroszáza	" "	11:00 p.	este	8:50 p.
N-Szénás	" "	12:19 p.	—	—
Kis-Szénás	" "	12:28 p.	—	—
Szarvasra	érk.	" "	1:42 p.	—

Oroszáza-Szarvas.

Oroszáza ind. reg.	6:25 p.	N-Szénás ind. reg.	7:25 p.
Kis-Szénás "	" "	Szarvasra érk.	8:59 p.

Lapunkért felel a kiadótulajdonos: SÁMUEL A.

HIRDETÉSEK

Birtok eladás.

A tur-kevei határban Mezőtur alatt legjobb minőségű 125 holdnyi birtok vetéssel, kerttel és jól felszerelt gazdasági épületekkel együtt kedvező fizetési feltételek mellett eladó.

Bővebb felvilágosítást ad Dobosfy Béla Szarvason.

Értesítés.

VAN SZERENCSEM a n. é. közönséget értesíteni, miszerint rövid itt létem alatt azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy kárpitos és díszítő

ÜZLETEMMEL

megfelelő forgalmat értem el.

Ennélfogva azon jó reményben vagyok, hogy a n. é. közönség minden e szakmába vágó szükségletét ezután is nálam fogja beszerezni.

Maradtam kiváló tisztelettel

Braun Vilmos,
kárpitos és díszítő.

(Nyácsik féle házban.)

legelősbő könyvnyomda

A „SZARVAS ÉS VIDÉKE” KÖNYVNYOMDAJA

SZARVASON.

AJÁNLKÖZIK
mindennemű és alakú
nyomtatványok elkészítésére:

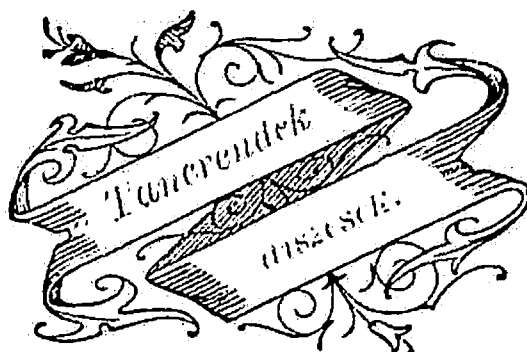
FÓLYÓ IRATOK,
Könyvek,
ZÁRMÉRLEGEK,
Körlevelek,
Kereskedői
nyomtatványok.

LEVÉLPAPIROK
és
BORITÉKOK
cégnomással,
Jegyzékek,
CZIMKÉK,

Névjegyek

közönséges — — — 50 krtól
aranysegélyű — — — 1 frtől
fölfelé 100 darab.

Báli- és Esketési MEGELVÖK.

Disszertációk,

Szalag-aranyozás.

Jegyzékek,
Étlapok.

Keresztelők

és
Ejegyzési kártyák
izléses kivitelben.

Raktáron:
ÜGYVÉDI
NYOMTATVÁNYOK.
Kötelezvények,
ADÓINTŐ
CZÉDULÁK.

Továbbá:
Mindennemű
bárók,
Betéti és üzleti
könyvecskék,
Körözvények,
Keresztlevelek,
Halotti jelentések,
jutányos árban.

szonamopni

FÜZETEK.

és zonomüvek

Gyászjelentések

NÉVJEGYEK.

ALAPSZABÁLYOK
Vonalozott üzleti
KÖNYVEK,
Áru- és kö-
zönséges
SZÁMLÁK

Falragaszok,
Táblázatos munkák,
Egyházi és pénz-
intézeti munkák.

Szóval minden
könyvnyomdai uton
előállítható munkára
megrendelések
pontosan és jutá-
nyosan fogantosit-
tatnak.

A „SZARVAS ÉS VIDÉKE”

KÖNYVNYOMDAJA

Előfizetéseket elfogad mindenfelől, valamint a közleményeket a leggyorsabbban adja ki.